

Aardbijen

Tekst Kees van Heemert

Spelfout? Nee, want de naam aardbijen bestaat en werd vroeger wel gebruikt om een bepaalde groep bijen die in en bij de grond leven aan te duiden. De determinatie van bijensoorten was toen nog niet ver gevorderd. Ik kwam de naam aardbijen tegen in een hoofdstuk van het 'Leerboek der fruitteelt' onder redactie van Sprenger, oud-hoogleraar aan de Landbouwhogeschool (1948). Het hoofdstuk was geschreven door A. Minderhoud, bijenonderzoeker en Rijksbijenteeltconsulent in Wageningen. Hij beschreef hoe deze groep bijen, waartoe vele soorten behoren, in de grond een holte maken om hun eitjes af te zetten. De vrouwtjes, die groter zijn dan de mannetjes, graven de gangen in de grond. Van sommige soorten van deze aardbijen zijn de vrouwtjes groter dan honingbijwerkers. Minderhoud was overigens niet zo positief over de bestuivingscapaciteit van deze bijen.

Overleg met de kenner van solitaire bijen, Pieter van Breugel, maakte duidelijk dat met de aardbijen van Minderhoud zeer waarschijnlijk de groep van de zandbijen (*Andrena*-soorten) bedoeld werd. Ina van der Vlist schreef in het eerste nummer van

Vrouwtje zwart-rosse zandbij op bandwilg. Foto Ina van der Vlist

Bijenhouden in 2018 over de biologie van de zwart-rosse zandbijen die in het vroege voorjaar actief worden en stuifmeel gaan verzamelen. Nog een laatste interessant feitje over aardbijen las ik in een artikel, 'Aardbijen als delicatessen' van M. Verspaandonk in het tijdschrift *Bijen* van februari 2000 (p. 53). Hierin verwijst de auteur naar een oud huis-

houdboek uit 1909, waarin zij las dat in China volwassen aardbijen als delicatessen gegeten worden. Ongeveer een jaar geleden vermeldden we in 'Goed geschoten' dat Chinezen heden ten dage nog honingbijen eten, maar dan wel de poppen. Dus aardbeien en aardbijen kun je beide eten. ●